

Johdantosanat

Tämän pyhän Raamatun teksteissä puhutaan ihmeistä. Sellaisista tapahtumista, joita emme osaa järjellä tai tieteen keinoin selittää. Ihmeet ovat Jumalan tekoja, joilla Hän auttaa ihmistä. Kun Jeesuksen julkinen toiminta alkoi, ihmiset huomasivat, ettei Hän olekaan vain tavallinen ihminen, vaan Hänellä on myös jumalallinen valta vaikuttaa asioihin.

Evankeliumi 2.sunn. loppiaisesta: Joh. 2: 1–11

Viikon kolmantena päivänä vietettiin Galilean Kaanassa häitä. Jeesuksen äiti oli siellä, ja myös Jeesus ja hänen opetuslapsensa kutsuttiin häihin. Viini loppui kesken, ja äiti sanoi Jeesukselle: ”Heillä ei ole viiniä.” Mutta Jeesus vastasi: ”Anna minun olla, nainen. Minun **aikani** ei ole vielä tullut.” Hänen äitinsä sanoi palvelijoille: ”Mitä hän teille sanookin, tehkää se.”

Siellä oli kuusi kivistä vesiastiaa juutalaisten tapojen mukaisia pesuja varten; ne olivat parin kolmen mitan vetoisia. Jeesus sanoi palvelijoille: ”Täyttäkää astiat vedellä”, ja he täyttivät ne reunoja myöten. Sitten hän sanoi: ”Ottakaa nyt siitä ja viekää pitojen valvojalle”, ja he veivät. Valvoja maistoi vettä: se oli muuttunut viiniksi. Toisin kuin palvelijat, jotka olivat veden astiasta ottaneet, hän ei tiennyt, mistä viini oli peräisin. Hän kutsui sulhasen luokseen ja sanoi: ”Kaikki tarjoavat ensiksi hyvän viinin ja sitten, kun vieraat alkavat juopua, huonompaa. Mutta sinä olet säästänyt hyvän viinin tähän asti.”

Tämä oli Jeesuksen tunnusteista ensimmäinen, ja hän teki sen Galilean Kaanassa. Hän **ilmaisi sillä kirkkautensa**, ja hänen opetuslapsensa **uskoivat** häneen.

Saarna 2 sunn. loppiaisesta 20.1.2019

Sekä äsken laulamassamme virressä 345 että Raamatun symboliikassa taivasta kuvataan hääjuhla (esim. Ilm. 19:7). Jeesus Kristus on sulhanen ja kirkkomme jäsenineen on morsian. Viini kuvaa elämää ja iloa (esim. Ps. 104:15), ja sillä kuvataan tulevaa pelastuksen aikaa (Jes. 25:6; Jer. 31: 12; Aam. 9: 13-14).

Jeesuksen aikaan juutalaisilla oli tapana juhlia häitä useamman päivän ajan. Sinä aikana saattoi osa vieraista vaihtua. Kaikille piti riittää kahv... eikun viiniä. Olihan viini yhtä tärkeä tarjottava juutalaisissa juhlissa kuin kahvi suomalaisissa.

Huomiosi saattoi kiinnittyä evankeliumissa kohtaan, jossa Jeesuksen äiti puuttuu kiperään tilanteeseen. Maria tahtoo säästää isäntäväen häpeältä, jonka viinin

loppuminen aiheuttaisi. Jeesus tuntuu vastaavan varsin tyyliä äitinsä avunpyyntöön. Jeesus sanoo, ettei hänen aikansa ole vielä tullut. Evankelista Johannes tahtoo osoittaa, ettei Jeesus ottanut toimintaohjeita ja aikatauluja keneltäkään – ei edes lähimmiltään. Ainoa, joka määrää ajan Jeesuksen toiminnalle, on hänen taivaallinen Isänsä. Muistat varmaan myös sen Raamatun kohdan, jossa opetuslapset kyselevät Jeesukselta, milloin tämä maailmanaika päättyy. Opetuslapset saavat vastaukseksi, että yksin Isä tietää (Matt. 24:36).

Tämä aihe tulee meitä lähelle. Emmekö mekin toivoessamme jotakin hartaasti, odota Jumalan täyttävän pyyntömme nopeasti, antavan vastauksen tai avun mielellään saman tien? Se on inhimillistä. Ja on oikein, että me anomme ja pyydämme apua kaikkivaltialta Jumalalta. On oikein, että me luotamme saavamme avun Häneltä.

Mutta aikatauluasiassa meidän tulee kilvoitella. Ei se niin mene, että Jumala on hylännyt meidät, jos apu ei tule yhtä nopeasti kuin Kaanan häissä. Onhan koko Raamattu todistusta siitä, miten Jumalan lupaukset toteutuvat aina. Ja siitä, miten Hän tahtoo hyvää luoduilleen. Myös sinulle ja minulle. Herra ei petä pientä ihmistä, joka turvaa Häneen. *”Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen” (Joh.15:7)*. Näin Jeesus lupaa. Mutta hädän tai kärsimyksen keskellä pieni ihminen ei voi käsittää, minkä tähden apu tuntuu viipyvän. Onko Herra unohtanut minut? Onko minun asiani vähäpätöinen Jumalan silmissä?

Tähän vastaa päivän evankeliumi. Huomaa, että Jeesuksen julkinen toiminta alkaa tilanteessa, joka liittyy ihmisen elämän juhlaan. Elämän iloiseen taitekohtaan eikä esimerkiksi sairaan parantamiseen. Jeesuksen ensimmäinen ihme on apu sosiaalisen katastrofin uhatessa. Jeesus säästää juhlat järjestäneen perheen häpeältä. Kenenkään hätä ei ole vähäpätöinen Jumalan silmissä.

Tiedämme kuitenkin Raamatun ja oman elämämme perusteella, että joskus avun tuleminen kestää, eikä se välttämättä tule kertarysäyksellä. Muistamme Raamatun kertomuksista vaikkapa syntymästä saakka ramman saaneen liikuntakykynsä ja sokeiden saaneen näkönsä. Oletko tullut ajatelleeksi, että ennen parantumistaan nämä ihmiset ehtivät kärsiä vammoistaan ja sairauksistaan pitkään? Vaikka Kaanan häissä apu tuli nopeasti, useimmat Jeesuksen tekemät ihmeet tapahtuvat ihmisille, jotka ovat kärsineet vaivastaan pitkään. Olkoon tämä rohkaisuna meille, kun kamppailemme oman elämämme toistaiseksi ratkaisemattomien kipujen ja ahdistusten kanssa.

Odottaessamme ihmettä tapahtuvaksi omassa tai läheisen elämässä, muistakaamme Jeesusta. Jeesus pyysi ja rukoili Isää Getsemanessa, että jos on Isän tahto, niin Hänen maljansa otettaisiin Häneltä pois (Matt.26:39). Että se kärsimys ja kipu, jotka olivat edessä, eivät tulisikaan Hänen kohtalokseen. Me tiedämme, ettei Jumala säästänyt omaa Poikaansa ristiinnaulitsemiselta. Helposti me ajattelemme, että näin sen kuului Jeesuksen kohdalla mennäkin. Emme ehkä tule ajatelleeksi, ettemme itsekään vältty kärsimykseltä, vaikka saamme avun Jumalalta.

Toisaalta me tiedämme, että Jeesuksen ylösnousemuksessa Jumala kirkasti oman Poikansa. Jeesuksesta tuli Kristus juuri sillä tavoin, kun Isä Jumala oli tarkoittanut ja juuri silloin, kun tämä parhaaksi näki. Yksin Jumala määrää auttamisen ajan ja paikan; niin Kaanan häissä, oman Poikansa kohdalla kuin meidänkin elämässämme.

Jumalan toiminta on meille aina osin salattua. Jumalallista apua tai ihmettä ei voi ihminen pakottaa tapahtuvaksi. Toisinaan apu tuntuu tulevan nopeasti, mutta joskus se ei tulekaan tämän elämän aikana. Kohtaamme sairauksia, jotka eivät parane ja kärsimyksiä, jotka eivät lopu tässä elämässä.

Joskus Jumala ihme tapahtuu juuri siellä, missä osaamme sitä kaikkein vähiten odottaa. Se voi tapahtua sydämässämme ja mielessämme. Vaikka emme näkisi ulkoista ihmettä tai muutosta olosuhteissa, suuri ihme voi tapahtua meidän sisimmässämme. Siinä, kun jättäydymme ahdistuksen ja kärsimyksen keskellä Kristuksen kannettavaksi. Siinä, kun huuliltamme kuuluu kiitos ja ylistys, vaikka mikään ei ole vielä ulkoisesti muuttunut.

Mutta ehkä juuri silloin kaikkein olennaisin on muuttunut. Meissä on tapahtunut mielenmuutos. Emme jää passiivisina oman elämämme sivusta seuraajiksi tai kärsimyksemme vangeiksi, vaan panemme toivomme siihen, että Jumala auttaa. Toivo antaa voimia toimintaan. Voimia taisteluun hätää ja epätoivoa vastaan. Pieni ihminen tehköön kaiken sen, minkä pystyy, Jumala pitää huolen lopusta. Ajatellaan vaikka fyysistä tai henkistä sairautta. Lääkäri tekee oman osansa, ystävät ja perhe omansa sairaan tukena ja rohkaisijana, ja sairas itse toivottavasti rukoilee ja pyytää apua Jumalalta. Eivätkö he kaikki omalta pieneltä osaltaan kirkasta Jumalan kunniaa?

Jokainen kastettu on saanut kutsun rakkauden rintamaan, taisteluun kärsimystä vastaan ja tekemään arjen ihmeitä. Kun kuuntelemme, autamme, tuemme ja rohkaisemme toisiamme ristin tiellä, kirkastamme Jumalan kunniaa.

Jumalan kirkkaus tuli ilmi Jeesuksen toiminnassa ja teoissa. Evankelista Johannes kertoo, miten opetuslapset uskoivat Jeesukseen nähtyään veden muuttuvan viiniksi. Jeesus sanoo: *"Paljon suurempaakin saatte vielä nähdä"* (Joh. 1:50). Totisesti, mekin saamme todistaa ihmettä jokaisessa ehtoollisessa, kun Kristuksen ruumis muuttuu meille elämän leiväksi ja viini Hänen pelastavaksi verekseen.